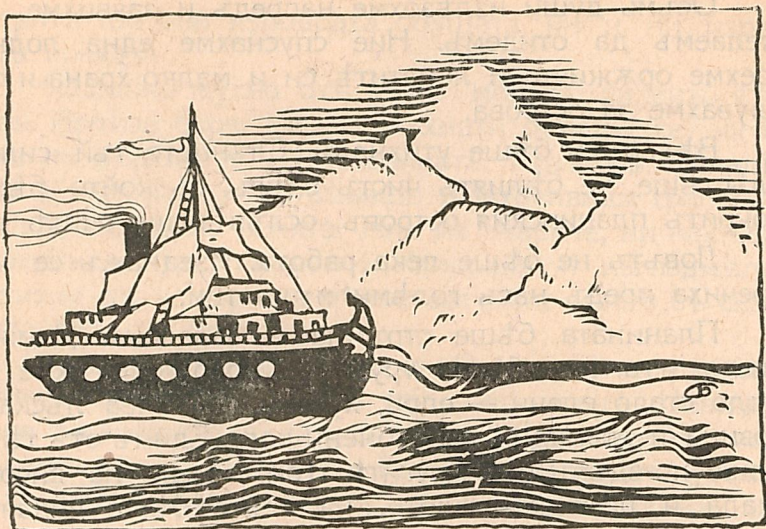

НА ПУСТИЯ ОСТРОВЪ.

I.

Преди нѣколко години нашиятъ рибарски корабъ плуваше по северния ледовити океанъ.

Вѣтрътъ напъваше платната на кораба и го носѣше по голѣмитъ вълни на океана, Отъ день на день ставаше все по-студено. Почнаха да се явяватъ голѣми, като планини ледници.

Капитанътъ оглеждаше съ далекогледъ околността. Скоро той забеляза планински върхове, които се издаваха надъ водата.

— Това е единъ отъ пуститѣ острови, дето по-нѣкога спиратъ кораби съ ловци за морски звѣрове, лисици и северни елени, каза той.

— Добре ще е да спремъ и ние за малко, та да отидемъ на ловъ, предложи единъ.

Капитанътъ се съгласи. Не далечъ отъ брѣга корабътъ спусна котва. Моряцитъ се зарадваха.

На сутринъта капитанътъ събра всички ни и каза :

— На острова има много диви елени. Който отъ васъ не се страхува да ги гони изъ стрѣмнитъ снѣжни планини на острова, нека отиде на брѣга.